

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 4 d. Nr. 21RE2-180 (AG2-112/16-2026)
Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Lauros Bernikienės (posėdžio pirmininkės ir pranešėjos), Ingos Drąsutavičienės, sekretoriaujant Vitai Girdvainienei, dalyvaujant pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės X. Y. atstovui advokatui Y. Y., atsakovės valstybės įmonės Registrų centro atstovei X. X., trečiojo suinteresuoto asmens Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos atstovei X. Z.,

2026 m. balandžio 29 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės X. Y. skundą atsakovei valstybės įmonei Registrų centrui, trečiajam suinteresuotam asmeniui Nacionalinei mokėjimo agentūrai prie Žemės ūkio ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. balandžio 3 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – ir UAB) X. Y. skundas, kuriuo reiškiami reikalavimai:

1) panaikinti valstybės įmonės Registrų centro (toliau – ir Registrų centras, atsakovė) 2026 m. kovo 18 d. sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl turto arešto akto Nr. *(duomenys neskelbtini)*“ (toliau – ir Sprendimas);

2) įpareigoti atsakovę valstybės įmonę Registrų centrą per Lietuvos administracinių ginčų komisijos nustatytą terminą priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Skunde nurodoma, kad pareiškėja 2026 m. kovo 9 d. kreipėsi į Registrų centrą su prašymu (toliau – ir Prašymas) išregistruoti turto arešto aktą Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – ir turto arešto aktas), įregistruotą Turto arešto aktų registre (toliau – ir Registras) Regionų administracinio teismo 2026 m. vasario 18 d. nutarties administracinėje byloje Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – ir Teismo nutartis) pagrindu, tačiau atsakovė šį Prašymą atmetė ginčijamu Sprendimu.

Pažymi, kad minėta Teismo nutartimi pareiškėjos turtui buvo taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės – areštuotas pareiškėjai nuosavybės teise priklausantis nekilnojamas ir kilnojamasis turtas, uždraudžiant jį perleisti kitiems asmenims, o nesant ar nepakankamai esant reikalavimams užtikrinti nekilnojamojo ir kilnojamojo turto, areštuotos pareiškėjos turtinės teisės ir / arba piniginės lėšos, esančios pareiškėjos atsiskaitomosiose sąskaitose kredito įstaigose ir / arba pas kitus trečiuosius asmenis, *(duomenys neskelbtini)* Eur dydžio sumai, leidžiant pareiškėjai iš areštuotų sąskaitų atsiskaityti su trečiuoju suinteresuotu asmeniu Nacionaline mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – ir Nacionalinė mokėjimo agentūra).

Nurodo, kad atsakovė ginčijamu Sprendimu atsisakė išregistruoti turto arešto aktą, motyvuodama tuo, jog duomenys iš Registro galės būti išregistruojami tik gavus teisės aktų nustatyta tvarka pateiktus duomenis iš Registro duomenų teikėjų apie turto arešto panaikinimą.

Remdamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktika, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 147 straipsnio 6 dalimi bei Turto arešto aktų registro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 314 (toliau – ir Registro nuostatai), 28.6.2 ir 30.1 papunkčiais, pareiškėja teigia, kad turto arešto aktas turi būti išregistruotas, kadangi kreditorius (Nacionalinė mokėjimo agentūra) nepateikė Teismo nutarties vykdyti antstoliui.

Pažymi, kad Teismo nutartyje nurodyti arešto duomenys neišsamūs – nenurodyti konkretūs pareiškėjai priklausančio turto duomenys. Remiasi CPK 147 straipsnio 6 dalimi, t. y. jei per 14 dienų teismo nutartis nepateikiama vykdyti antstoliui arba per tą patį terminą antstolis neatlieka pirminio areštuoto turto patikslinimo, laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti. Nurodo, kad nagrinėjamu atveju šis 14 dienų terminas Teismo nutarčiai pateikti antstoliui vykdyti suėjo 2026 m. kovo 4 d.

Nurodo, kad remiantis Antstolių informacinės sistemos ir Registro duomenimis, Nacionalinė mokėjimo agentūra per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą 14 dienų terminą (ir vėliau) nepateikė Teismo nutarties antstoliui vykdyti, todėl laikinosios apsaugos priemonės laikytinos netekusiomis galios. Pažymi, kad, atsakovės duomenimis, Registre nebuvo gauta dokumentų, patvirtinančių turto arešto akto panaikinimą, tačiau, pareiškėjos vertinimu, tai nepagrindžia atsisakymo išregistruoti turto arešto aktą.

Pareiškėja teigia, kad atsakovė, priimdama ginčijamą Sprendimą, netinkamai aiškino ir taikė teisės aktus, neįvertino visų reikšmingų aplinkybių, todėl Sprendimas laikytinas neatitinkančiu teisės aktų reikalavimų, priimtas pažeidus pagrindines procedūras.

Atsižvelgdama į tai, pareiškėja prašo panaikinti Sprendimą bei įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti Prašymą išregistruoti turto arešto aktą ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Posėdžio metu pareiškėjos atstovas prašė tenkinti skundą jame išdėstytą ir posėdžio metu nurodytą argumentų pagrindą. Akcentavo, jog ginčas savo pobūdžiu yra civilinis, nes turto areštas turi būti organizuojamas ir vykdomas CPK tvarka, ką patvirtina ir skunde nurodyta LVAT praktika, tačiau atsakovė susiaurina turto arešto akto panaikinimo pagrindus iki Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme (toliau – ir ABTĮ) nustatytų pagrindų, nesivadovaudama CPK nuostatomis. Teisinis pagrindas atsakovei išregistruoti turto arešto aktą iš Registro yra Nuostatų 28.6.2 ir 30.1 papunkčiai.

Atsakovė valstybės įmonė Registrų centras 2026 m. balandžio 8 d. pateiktu atsiliepimu nesutinka su pareiškėjos skundo argumentais.

Paaikšina, jog ginčijamas Sprendimas priimtas teisėtai, kadangi turto arešto aktas buvo įregistruotas vadovaujantis Teismo nutartimi, kuri yra galiojantis ir vykdytinas dokumentas, o Registro tvarkytojas veikė pagal jam pateiktus duomenis ir teisės aktų reikalavimus.

Atsakovė taip pat paaikšina, kad Teismo nutartimi tenkintas trečiojo suinteresuoto asmens Nacionalinės mokėjimo agentūros prašymas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo – areštuotas pareiškėjai nuosavybės teise priklausančias nekilnojamas ir kilnojamasis turtas, esantis pas pareiškėją, uždraudžiant jį perleisti kitiems asmenims, o nesant ar nepakankamai esant reikalavimams užtikrinti nekilnojamojo ir kilnojamojo turto, areštuotos atsakovės turtinės teisės ir / arba piniginės lėšos, esančios atsakovės atsiskaitomosiose sąskaitose kredito įstaigose ir / arba pas kitus trečiuosius asmenis, *(duomenys neskelbtini)* Eur dydžio sumai. Minėtoje Teismo nutartyje nenurodytas turto arešto galiojimo terminas.

Teigia, kad pareiškėja nepagrįstai sutapatina laikinųjų apsaugos priemonių galiojimą procesine prasme (CPK 147 straipsnio 6 dalis) su reikalavimo užtikrinimo priemonių išregistravimu iš viešo registro, kuris yra savarankiškai reglamentuotas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme (toliau – ir ABTĮ).

Pažymi, kad Registro tvarkytojas neturi teisės *ex officio* (lot. pagal pareigas) konstatuoti laikinųjų apsaugos priemonių pasibaigimo fakto ar savarankiškai spręsti dėl arešto išregistravimo, todėl veikia tik pagal pateiktus duomenis ir kompetencijos ribose.

Teigia, kad registro tvarkytojas veikia ribotos kompetencijos sąlygomis ir neturi teisės savarankiškai spręsti dėl laikinųjų apsaugos priemonių galiojimo pabaigos. Nurodo, kad ABTĮ 70 straipsnio nuostatos nesukuria pagrindo automatiškai išregistruoti areštą iš Registro. Pažymi, kad civiliniame procese, teismui taikant laikinasias apsaugos priemones, jei per teismo nustatytą terminą kreditorius nesikreipia į antstolį dėl turto suradimo ir jo aprašymo, teismo taikytos laikinosios apsaugos priemonės gali nustoti galioti, vadovaujantis CPK 147 straipsnio 6 dalimi.

Nurodo, kad turto arešto akto išregistravimo pagrindai yra reglamentuoti Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymo 10 straipsnyje, kuriame nustatyti konkretūs pagrindai, kada turto arešto aktas gali būti išregistruojamas iš Registro. Pažymi, kad Registro nuostatų 28.1 papunktyje nustatyta, kad turto arešto aktas iš Registro išregistruojamas remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis. Išregistravimas galimas tik esant teisės aktuose numatytiems juridiniams faktams ir juos patvirtinantiems dokumentams (pvz., teismo sprendimui dėl panaikinimo, antstolio pranešimui, termino pasibaigimui ar kitiems įstatyme nurodytiems pagrindams).

Apibendrina, kad nesant įstatyme numatytų pagrindų ir juos patvirtinančių dokumentų, Registro tvarkytojas neturi teisės išregistruoti turto arešto akto, pareiškėjos skundo reikalavimai yra nepagrįsti, kadangi Sprendimas priimtas veikiant suteiktos kompetencijos ribose, laikantis teisės aktų, todėl yra teisėtas ir pagrįstas, o jo panaikinimui nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo.

Posėdžio metu atsakovės atstovė prašė atmesti skundą atsiliepime nurodytų ir posėdžio metu išsakytų argumentų pagrindu. Akcentavo, jog atsakovei nekilo neaiškumų iki kada galioja Teismo nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės, todėl nesant pateiktų duomenų iš kompetentingo duomenų teikėjo apie taikytų reikalavimo užtikrinimo priemonių pabaigą, sprendė, jog nėra teisinio ir faktinio pagrindo Prašymo tenkinimui.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Nacionalinė mokėjimo agentūra 2026 m. balandžio 15 d. atsiliepimu su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime paaiškina, kad Nacionalinė mokėjimo agentūra 2026 m. vasario 4 d. sprendimu Nr. *(duomenys neskkelbtini)* „Dėl susidariusios skolos grąžinimo“, nustatė pareigą pareiškėjai grąžinti *(duomenys neskkelbtini)* Eur paramos lėšų skirtų projektui *(duomenys neskkelbtini)* Nr. *(duomenys neskkelbtini)* (toliau – ir projektas), nustačius pažeidimus, susijusius su dirbtinai sukurtomis sąlygomis paramai gauti bei atrankos kriterijų neišlaikymu ir nepasiektais projekto priežiūros rodikliais.

Nurodo, kad 2026 m. vasario 17 d. kreipėsi į Regionų administracinę teisumą (toliau – ir Teismas) su prašymu, be kita ko, taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones *(duomenys neskkelbtini)* Eur sumai, įregistruoti turto areštą Registre, taip pat priteisti skolą.

Pažymi, kad Teismas 2026 m. vasario 18 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. *(duomenys neskkelbtini)* nutarė taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę – areštuoti pareiškėjai nuosavybės teise priklausančią nekilnojamąją ir kilnojamąją turtą *(duomenys neskkelbtini)* Eur sumai, o tokio turto nesant arba turint nepakankamai – areštuoti pinigines lėšas ir turtines teises, priklausančias pareiškėjai, neviršijant *(duomenys neskkelbtini)* Eur sumos, uždraudžiant šį turtą perleisti, įkeisti ar kitaip apsunkinti, taip pat leisti iš areštuoto turto atsiskaityti su Nacionaline mokėjimo agentūra dėl pareikšto reikalavimo.

Papildo, kad pareiškėja pateikė atskirąjį skundą dėl minėtos Teismo nutarties, tačiau LVAT 2026 m. balandžio 1 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. *(duomenys neskkelbtini)* atmetė pareiškėjos atskirąjį skundą ir paliko galioti pirmosios instancijos Teismo nutartį.

Atsiliepime nurodo, kad pareiškėjos pozicija, jog tarp jos ir Nacionalinės mokėjimo agentūros susiklostę santykiai yra civiliniai, yra nepagrįsta. Pažymi, kad tarp paramos gavėjų ir Nacionalinės mokėjimo agentūros susiklostantys santykiai yra administraciniai, o paramos sutartys sudaromos viešosios teisės pagrindu, jų vykdymą ir pasibaigimą reglamentuoja administracinės teisės normos, todėl tokios sutartys laikytinos administracinėmis. Paaiškina, kad pareiškėja skunde remiasi CPK 147 straipsnio 6 dalimi, tačiau Nacionalinė mokėjimo agentūra kreipėsi į teisumą ne dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagal CPK, o dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo pagal ABTĮ 70 straipsnį, kartu pareikšdama pagrindinį reikalavimą dėl skolos priteisimo.

Argumentuoja, kad ABTĮ 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog administracinis teismas vadovaujasi šio įstatymo normomis, o CPK normos taikomos tik tais atvejais, kai tai tiesiogiai numatyta įstatyme. Nacionalinė mokėjimo agentūra pažymi, kad jos kreipimasis į Teismą buvo grindžiamas ABTĮ 70 straipsniu, kuriame nuorodų į CPK taikymą nėra.

Nurodo, kad Teismo nutartyje dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo buvo aiškiai nustatyta jos įvykdymo tvarka – nutartis pateikiama Registrų centrui, įregistruojant turto areštą Registre, tuo tarpu CPK reglamentuojamų laikinųjų apsaugos priemonių atveju jų vykdymas siejamas su antstolio veikla.

Pažymi, kad pagal Registro nuostatų 28.1 punktą, turto areštas gali būti išregistruojamas remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis, todėl teismo nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės galioja tol, kol nėra priimta nauja teismo nutartis. Remdamasi nurodytomis aplinkybėmis, laikosi pozicijos, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo vadovautis CPK nuostatomis. Papildo, kad ABTĮ 70 straipsnis nenustato Registro tvarkytojo teisės savarankiškai panaikinti Teismo nutarties ar vertinti jos galiojimo, o Registro tvarkytojas, veikdamas kaip viešojo registro tvarkytojas, neturi diskrecijos vertinti procesinės teisės normų taikymo ar konstatuoti teismo sprendimų galiojimo pabaigos be kompetentingos institucijos akto.

Papildomai pažymi, kad pareiškėjos skunde pateikti kiti argumentai nėra esminiai nagrinėjamo ginčo kontekste, todėl Nacionalinė mokėjimo agentūra dėl jų išsamiai nepasisako ir laikosi pozicijos, kad atsakovės atsakyme pateikti argumentai yra pagrįsti. Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Trečiojo suinteresuoto asmens atstovė posėdžio metu prašė atmesti pareiškėjos skundą kaip nepagrįstą atsiliepime nurodytų motyvų pagrindu.

Skundas atmestinas.

Nagrinėjamas administracinis ginčas kilo dėl valstybės įmonės Registrų centro (minėta, toliau – ir Registrų centras) 2026 m. kovo 18 d. sprendimo (*duomenys neskelbtini*) „Dėl turto arešto akto Nr. (*duomenys neskelbtini*)“ (minėta, toliau – ir Sprendimas) teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja Registrų centrui 2026 m. kovo 9 d. pateikė prašymą išregistruoti turto arešto aktą Nr. (*duomenys neskelbtini*) (minėta, toliau – ir Prašymas). Prašyme, be kita ko, nurodė, kad Teismo nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės atitinka CPK 145 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 3 punkte nurodytas laikinasias apsaugos priemones, todėl laikinosios apsaugos priemonės faktiškai nustojo galioti, kadangi per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą 14 dienų terminą Teismo nutartis nebuvo pateikta antstoliui vykdyti ir nebuvo atliktas pirminis areštuoto turto duomenų patikslinimas. Pareiškėja Prašyme akcentavo, kad nutartyje areštuojamas turtas nėra konkretizuotas – nenurodyti išsamūs turto duomenys. Remiantis teismų praktika, argumentavo, kad tokiu atveju laikinosios apsaugos priemonės pasibaigia. Remdamasi Nuostatų 28.6, 30.1 papunkčių nuostatomis, pabrėžė, kad kai laikinosios apsaugos priemonės nustoja galioti (įskaitant CPK 147 straipsnio 6 dalies atvejį), todėl turto arešto aktas turėjo būti išregistruotas 2026 m. kovo 5 d. Pareiškėja prašė užtikrinti turto arešto akto išregistravimą iš Registro tuo pagrindu, kad kreditorius Teismo nutarties neperdavė vykdyti antstoliui.

Atsakovė ginčijamu Sprendimu atsisakė tenkinti Prašymą. Nurodė, kad turto arešto aktas buvo įregistruotas teisėtai, remiantis Teismo nutartimi, kurioje nurodyta: „areštuoti atsakovei UAB X. Y. nuosavybės teise priklausančią nekilnojamąją ir kilnojamąją turtą, esantį pas atsakovę, uždraudžiant jį perleisti kitiems asmenims, o nesant ar nepakankamai esant reikalavimams užtikrinti nekilnojamojo ir kilnojamojo turto, areštuoti atsakovės turtines teises ir/arba pinigines lėšas, esančias atsakovės atsiskaitomosiose sąskaitose kredito įstaigose ir/arba pas kitus trečiuosius asmenis, (*duomenys neskelbtini*) Eur dydžio sumai.“. Pažymėjo, kad Registro duomenys yra tvarkomi pagal registro duomenų teikėjų (teismo) pateiktus duomenis. Taip pat nurodė, kad turto arešto aktas gali būti išregistruotas tik esant teisės aktuose nustatytiems pagrindams ir pateikus tai patvirtinančius dokumentus, t. y. dokumentus (duomenis) iš Registro duomenų teikėjų dėl minėto turto arešto akto išregistravimo, tačiau, nagrinėjamu atveju, tokių duomenų ar dokumentų nepateikta. Registrų centras,

vadovaudamasis Registro nuostatų 17, 18 punktais, 28.1 papunkčiu, informavo, kad minėtas turto arešto aktas iš Registro galės būti išregistruotas, kai Registre teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų bus gauti dokumentai (duomenys) dėl minėto turto arešto aktų išregistravimo.

Pareiškėja nesutinka su priimtu atsakovės Sprendimu ir prašo jį panaikinti.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas (minėta, toliau – ir ABTI), Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymas, Turto arešto aktų registro nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 314 (minėta, toliau – ir Registro nuostatai), kiti teisės aktai.

Atsakovės valstybės įmonės Registrų centro veikla pagal savo pobūdį yra viešojo administravimo veikla, todėl šiuose teisiniuose santykiuose atsakovė laikoma viešojo administravimo subjektu (žr., pvz., LVAT 2026 m. balandžio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-256-520/2026 ir kt.). Viešojoje teisėje galioja teisėtumo ir teisinio apibrėžtumo principai, kurie viešojo administravimo subjektą *inter alia* (be kita ko) VĮ Registrų centrą įpareigoja veikti tik įstatymo jam suteiktų įgaliojimų ribose (lotynų kalba – *intra vires*), o veikimas viršijant kompetencijos ribas (lotynų kalba – *ultra vires*) yra negalimas.

Prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnio 10 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis). Pagal Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Taisyklės), 45.3 papunktį, į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka, t. y. priimamas administracinis sprendimas arba motyvuotai atsakoma, kodėl sprendimas negali būti priimtas.

Įvertinus Prašymo turinį, spręstina, jog jis patenka į Taisyklių 45.3 papunkčio apimtį, todėl analizuojama, ar Prašyme nurodytų klausimų sprendimas priskirtinas atsakovės kompetencijai, ar nurodytos priežastys netenkinti prašymo yra pagrįstos, ar skundžiamas Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos turto arešto aktų registro įstatymo 4 straipsnio 1 dalimi, dėl turto arešto atsiranda teisinės pasekmės asmeniui, kurio turtas areštuotas, nuo turto arešto akto paskelbimo jam momento, o kai nėra galimybių paskelbti, – nuo turto arešto akto įregistravimo Turto arešto aktų registre momento, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip. Tretiesiems asmenims teisinės pasekmės dėl turto arešto atsiranda nuo turto arešto akto įregistravimo Registre. Atsižvelgiant į tai, kad turto arešto akto įregistravimas pareiškėjai sukelia tam tikras teises pasekmes, nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste Komisijai būtina įvertinti, ar atsakovė valstybės įmonė Registrų centras, atsisakydama išregistruoti turto arešto aktą, tinkamai taikė teisės aktus, veikė savo kompetencijos ribose ir pagrįstai konstatavo, kad nėra teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjos prašymą.

Turto arešto aktų registro įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Registre registruojami teismų, antstolių, prokurorų, Valstybinės mokesčių inspekcijos, kitų valstybės institucijų ir pareigūnų turto arešto aktai, kuriais įstatymų nustatytais pagrindais ir tvarka laikinai priverstinai apriojamos teisės į Lietuvos Respublikoje esantį turtą, jį areštuojant. Turto arešto aktus registruoja Registro tvarkytojas Registro nuostatų nustatyta tvarka (Turto arešto aktų registro įstatymo 7 straipsnio 2 dalis).

Pagal Turto arešto aktų registro įstatymo 10 straipsnį, turto arešto aktas (jo pakeitimas) išregistruojamas Registro nuostatų nustatyta tvarka: remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis (1 punktas); remiantis turto pardavimo (perdavimo išieškotojui) akto duomenimis, kai turtas parduotas (perduotas išieškotojui) CPK nustatyta tvarka (2 punktas); remiantis CPK 150 straipsnio 3 dalyje numatyto antstolio pranešimu apie laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pabaigą (3 punktas); pasibaigus turto arešto terminui (4 punktas); CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais (5 punktas); Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.927 straipsnio 3 dalyje nustatyto atveju (6 punktas); kai Lietuvos Respublikos, Europos

Sąjungos valstybių narių ir (ar) Europos ekonominės erdvės valstybių, kitų valstybių juridinis asmuo, juridinio asmens statuso neturintis subjektas, jo filialas ar atstovybė, Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas kaip skolininkas ar areštuojamo turto savininkas, yra išregistruotas iš Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registro (7 punktą); kai Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas areštuotas turtas yra netinkamai identifikuotas, nepateikti (pateikti ne visi) Nuostatuose nurodyti turtą identifikuojantys duomenys, nepateiktas turto registro suteiktas identifikavimo kodas (jeigu turtas registruotas viešame registre), išskyrus CPK ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse (toliau – BPK) numatytus atvejus, kuriais išsamūs turtą identifikuojantys duomenys gali būti nenurodyti (8 punktą).

Turto arešto aktų registro įstatymo 11 straipsnio 1 dalis numato, kad Registro tvarkytojas atsisako įregistruoti turto arešto aktą (jo pakeitimus) ar jį išregistruoti, jeigu: nepateikti Registro nuostatuose nurodyti duomenys Registro nuostatų nustatyta tvarka (1 punktą); turto arešto aktą priėmė (pakeitė) ar procesinį dokumentą dėl turto arešto panaikinimo surašė neįgaliotas asmuo (2 punktą); pateiktas dokumentas, keičiantis turto arešto aktą, kuris Registre nebuvo įregistruotas arba yra išregistruotas, pateiktas dokumentas dėl turto arešto, kuris nebuvo įregistruotas arba yra išregistruotas, panaikinimo arba tas pats dokumentas pateikiamas pakartotinai (3 punktą); vykdyti pateikta neįsiteisėjusi teismo nutartis (sprendimas), išskyrus teisės aktuose nustatytus skubaus teismo nutarties (sprendimo) vykdymo atvejus (4 punktą).

Atsisakymas įregistruoti turto arešto aktą (jo pakeitimus) ar jį išregistruoti įforminamas ir pateikiamas turto arešto aktą (turto arešto akto pakeitimą ar turto arešto akto panaikinimą patvirtinantį dokumentą) priėmusiai institucijai ar pareigūnui Turto arešto aktų registro nuostatų nustatyta tvarka (11 straipsnio 2 dalis).

Tokia tvarka nustatyta Registro nuostatuose, kurie reglamentuoja Registro paskirtį, jo objektą, Registro valdytoją ir tvarkytoją, jų teises ir pareigas, Registro duomenų ir informacijos, Registrui pateiktų dokumentų ir (ar) jų kopijų tvarkymą (toliau – Registro duomenys), sąveiką su kitais registrais ir valstybės informacinėmis sistemomis, Registro duomenų saugą, jų teikimą ir perdavimą užsienio valstybėms, Registro finansavimą, reorganizavimą ir likvidavimą (Registro nuostatų 1 punktą).

Pagal Registro nuostatų 8 punktą, Registro tvarkytoja, Registre tvarkomų asmens duomenų tvarkytoja yra Registrų centras. Pagal Registro nuostatų 13 punktą, Registro objektas yra teismų, antstolių, prokurorų, Valstybinės mokesčių inspekcijos, kitų valstybės institucijų ir pareigūnų turto arešto aktai, kuriais įstatymų nustatytais pagrindais ir tvarka laikinai priverstinai apribojamos teisės į Lietuvos Respublikoje esantį turtą, jį areštuojant. Registro nuostatų 17 punkte nustatyta, kad Registro duomenų teikėjai yra teismai, antstoliai, prokurorai, Valstybinė mokesčių inspekcija, Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Lietuvos bankas, kitos valstybės institucijos ir pareigūnai, turintys teisę areštuoti turtą. Duomenų teikėjai turto arešto aktus arba jų duomenis, nurodytus Registro nuostatų 14.2, 14.3, 14.6–14.18 papunkčiuose, Registro tvarkytojui teikia elektroniniu būdu Lietuvos Respublikos įstatymų, Registro nuostatų ir Registro tvarkytojo nustatyta tvarka (18 punktą).

Pagal Registro nuostatų 28 punktą, turto arešto aktas iš Registro išregistruojamas: remiantis turto arešto aktą priėmusios institucijos, teismo sprendimo (nutarties) arba kitos institucijos ar pareigūno, turinčių teisę panaikinti turto areštą, sprendimo duomenimis (28.1 papunktis); remiantis turto pardavimo (perdavimo išieškotojui) akto duomenimis, kai turtas parduotas (perduotas išieškotojui) CPK nustatyta tvarka. Areštuotą turtą realizavus, CPK nustatyta tvarka išregistruojami visi Registre įregistruoti tokio turto areštai (28.2 papunktis); remiantis CPK 150 straipsnio 3 dalyje nurodytu antstolio pranešimu apie laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pabaigą (28.3 papunktis); pasibaigus turto arešto terminui (28.4 papunktis); CK 6.927 straipsnio 3 dalyje nustatytu atveju (28.5 papunktis); CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais (28.6 papunktis): 28.6.1. antstoliui pateikus turto aprašą ar kitą dokumentą, kuriuo tikslinami areštuoto turto duomenys, pagal teismo nutartį įrašyti duomenys, susiję su neidentifikuoto turto areštu, išbraukiami ir į Registrą įrašomi turto apraše ar kitame antstolio dokumente nurodyto turto duomenys; 28.6.2. per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytus terminus nepateikus nutarties antstoliui vykdyti arba antstoliui neatlikus pirminio areštuoto turto duomenų patikslinimo; kai juridinis asmuo, Registre įregistruotame turto arešto akte

nurodytas kaip skolininkas ar areštuojamą turto savininkas, yra išregistruotas iš Juridinių asmenų registro (28.7 papunktis); kai Registre įregistruotame turto arešto akte nurodytas areštuotas turtas yra netinkamai identifikuotas, nepateikti (pateikti ne visi) Nuostatuose nurodyti turtą identifikuojantys duomenys, nepateiktas turto registro suteiktas identifikavimo kodas (jeigu turtas įregistruotas viešame registre), išskyrus CPK ir BPK nustatytus atvejus, kuriais išsamūs, turtą identifikuojantys duomenys gali būti nenurodyti (28.8 papunktis).

Turto arešto aktai išregistruojami ne vėliau kaip per 8 darbo valandas nuo tada, kai Registro tvarkytojas gauna turto arešto akto panaikinimo faktą patvirtinančius dokumentus ar duomenis (Nuostatų 29 punktas). Atskirai reglamentuotas terminas išregistruoti turto arešto aktą CPK 147 straipsnio 6 dalyje numatytais atvejais.

Apibendrinant nurodytą teisinį reguliavimą, darytina išvada, jog pagrindas išregistruoti iš Registro įregistruotą turto arešto aktą yra Registro nuostatų 28 punkte nurodyti dokumentai ir atsakovei, gavus tokį prašymą išregistruoti minėtą aktą, kyla pareiga įvertinti teisinį tokio akto įregistravimo / išregistravimo pagrindą, spręsti, ar gauti įrodymai yra pakankami tokio prašymo tenkinimui.

Nagrinėjamu atveju Registrų centras ginčijamu Sprendimu atsisakė išregistruoti iš Registro turto arešto aktą, kadangi teisės aktų nustatyta tvarka iš Registro duomenų teikėjų nebuvo pateikti dokumentai (duomenys) dėl turto arešto akto išregistravimo.

Remiantis byloje esančiais dokumentais (turto arešto aktų Registro išrašo duomenimis) nustatyta, kad Registre yra įregistruotas turto arešto aktas: Nr. *(duomenys neskeltini)* (įregistravimo pagrindas 2026 m. vasario 18 d. Regionų administracinio teismo nutartis administracinėje byloje Nr. , *(duomenys neskeltini)*; aktą priėmė (surašė) Regionų administracinio teismo teisėja *(duomenys neskeltini)*; areštuotas turtas: „Nekilnojamasis ir kilnojamasis turtas, esantis pas atsakovę, uždraudžiant jį perleisti kitiems asmenims, o nesant ar nepakankamai esant reikalavimams užtikrinti nekilnojamojo ir kilnojamojo turto – atsakovės turtinės teisės ir / arba piniginių lėšos, esančios atsakovės atsiskaitomosiose sąskaitose kredito įstaigose ir / arba pas kitus trečiuosius asmenis, *(duomenys neskeltini)* Eur dydžio sumai“; turto arešto pagrindas: taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės pagal ABTĮ 70, 71 straipsnius.

Į bylą pateikta LVAT 2026 m. balandžio 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. *(duomenys neskeltini)*, kuri turi *res judicata* galią, patvirtina, jog įsiteisėjusia teismo nutartimi nuspręsta Teismo nutarties nekeisti, UAB X. Y.“ (procesinė padėtis teismo byloje – atsakovė) atskirąjį skundą atmesti. Šios aplinkybės patvirtina, jog LVAT konstatavo reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo pagrįstumą ir teisėtumą. Teismo nutartyje nurodytas teisinis pagrindas patvirtina, jog klausimas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo buvo sprendžiamas ABTĮ, o ne CPK normų pagrindu.

ABTĮ 70 straipsnio 6 dalis nustato, kad reikalavimo užtikrinimo priemonių pakeitimo ar panaikinimo klausimas priskirtas bylą iš esmės nagrinėjančio teismo kompetencijai. Dėl šių priemonių pakeitimo ar panaikinimo gali kreiptis ne tik proceso dalyviai, bet ir byloje nedalyvaujantys asmenys, jeigu taikytos priemonės riboja jų teises. Šis klausimas sprendžiamas teismo nutartimi. Pagal ABTĮ 70 straipsnio 4 dalį, dėl reikalavimo užtikrinimo teismas arba teisėjas priima nutartį, kurioje nurodo jos įvykdymo tvarką ir būdą. Teismui atmetus skundą (prašymą, pareiškimą), reikalavimo užtikrinimo priemonės, kurios buvo taikytos, paliekamos iki teismo sprendimo įsiteisėjimo. Teismas reikalavimo užtikrinimo priemonių panaikinimo klausimą turi išspręsti sprendimu (70 straipsnio 9 dalis). Jeigu skundas (prašymas, pareiškimas) patenkinamas, taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės galioja iki teismo sprendimo įvykdymo (to paties straipsnio 10 dalis). Sisteminiis šių nuostatų taikymas suponuoja, jog teismo nutartis, kuria pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės galioja tol, kol įvykdomas teismo sprendimas arba šiuo klausimu priimama nauja teismo nutartis. Byloje duomenų, jog būtų priimta teismo nutartis, kuria nuspręsta panaikinti taikytas reikalavimo užtikrinimo priemones, nėra.

Kaip minėta, turto arešto aktų išregistravimo iš Registro tvarka įtvirtinta Registro nuostatuose. Vadovaujantis Registro nuostatų 17, 18 punktais, duomenis Registrui dėl turto arešto aktų elektroniniu būdu teikia teismai, antstoliai, prokurorai, kitos valstybės institucijos ir pareigūnai, turintys teisę areštuoti turtą. Pareiškėja nėra Registro nuostatų 17 punkte nurodyta Registro duomenų teikėja. Bylos duomenimis, Registrų centrui nėra pateikti kompetentingų institucijų ar pareigūnų

dokumentai (duomenys), kuriuose būtų pasisakyta dėl turto arešto akto panaikinimo arba dėl vykdomųjų dokumentų, kurių pagrindu buvo įregistruotas minėtas turto arešto aktas, panaikinimo. Pagal Registro nuostatus, turto arešto aktų išregistravimas atliekamas remiantis kompetentingos institucijos sprendimo duomenimis, todėl registro tvarkytojas negali savo iniciatyva vertinti ar konstatuoti pagrindų atsiradimo / pasibaigimo. Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad Registrų centras Sprendimu pagrįstai ir teisėtai atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą dėl turto arešto akto išregistravimo iš Registro.

Pareiškėja skundą grindžia tuo, kad Teismo nutartimi pritaikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės laikytinos pasibaigusiomis, nes, pareiškėjos vertinimu, Nacionalinė mokėjimo agentūra per CPK 147 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą nepateikė teismo nutarties antstoliui vykdyti, tokiu teisiniu pagrindu nurodo Nuostatų 28.6 papunktį. Komisija nepritaria šiai pareiškėjos pozicijai, nes ginčo situacija patenka ne į Nuostatų 28.6 papunkčio, bet į 28.1 papunkčio apimtį. Tai reiškia, jog nesant pateiktai teismo nutarčiai, kuria panaikinta Teismo nutartis ar panaikintos Teismo nutartimi taikytos reikalavimo užtikrinimo priemonės (t. y. nesant kompetentingo duomenų teikėjo pateiktų duomenų), atsakovė neturi jokio teisinio ir faktinio pagrindo veikti pareiškėjos pageidaujamu būdu.

Pasisakant dėl pareiškėjos skunde nurodytos LVAT praktikos taikymo ginčo situacijoje, Komisija pažymi, kad ginčo situacijoje nagrinėjama situacija ir cituojamose bylose spėstinos situacijos negali būti tapatinamos, nes jose nebuvo sprendžiamas turto arešto akto išregistravimo klausimas, tačiau buvo sprendžiamas reikalavimo užtikrinimo priemonių panaikinimo klausimas, todėl Komisija sprendžia, jog atsakovė neturėjo teisinio pagrindo interpretuoti LVAT praktikos pareiškėjos Prašyme pateiktu aspektu.

Sisteminis Turto arešto aktų registro įstatymo ir Registro nuostatų teisinis reguliavimas suponuoja, jog Registro tvarkytojas veikia pagal jam pateiktus duomenis ir neturi įgaliojimų savarankiškai konstatuoti teismo nutarties pagrindu taikytų reikalavimo užtikrinimo priemonių galiojimo pabaigos ar vertinti jų taikymo procesinių prielaidų. Pareiškėjos argumentai dėl CPK 147 straipsnio 6 dalies taikymo, antstolio veiksmų neatlikimo bei Teismo nutarties vykdymo eigos iš esmės yra susiję su Teismo nutarties galiojimo ir jos sukeltų teisinių padarinių pasibaigimo vertinimu. Toks vertinimas nepriskirtas Registro tvarkytojo kompetencijai. Atsakovas, vykdydamas Registro tvarkymo funkcijas, negali vertinti ar konstatuoti aplinkybių, kurios pagal įstatymus turi būti nustatomos kompetentingos institucijos sprendimu.

Pažymėtina, kad turto arešto akto išregistravimas siejamas su teisės aktuose nustatytais juridiniais faktais ir juos patvirtinančiais dokumentais. Nesant duomenų apie turto arešto panaikinimą, pakeitimą ar kitą įstatyme nustatytą išregistravimo pagrindą, atsakovė neturi teisinės galimybės išregistruoti turto arešto akto. Kadangi nepateikti kompetentingo duomenų tiekėjo teisės aktų nustatyti duomenys apie reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo pabaigą, atsakovė *ex officio* (pagal pareigas) neturi teisės spręsti, kad Teismo nutartimi taikyta reikalavimo užtikrinimo priemonė nustojo galioti.

Apibendrinant teises ir faktines aplinkybes, darytina išvada, kad atsakovės Sprendime nurodytos priežastys netenkinti Prašymo yra pagrįstos ir teisingos.

Dėl Sprendimo atitikties VAI reikalavimams pažymėtina, kad VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. LVAT yra pasisakęs, kad minėtos VAI nuostatos reiškia, jog individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-822-1440/2014; 2012 m. sausio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-35/2012, kt.). Viešojo administravimo sistemos subjektų sprendimas yra naikinamas, kai toks sprendimas yra visiškai nemotyvuotas, teisės

akto adresatas negali suvokti, kodėl jam priimtas toks sprendimas, ir negali apsiginti (LVAT 2011 m. birželio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011).

Nagrinėjamu atveju, Sprendimas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų nuostatomis, motyvai išdėstyti aiškiai ir išsamiai, Sprendime išdėstyta priežastis netenkinti Prašymo yra pagrįsta ir teisėta, Sprendimas iš esmės atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies reikalavimus, todėl pagrindo jį naikinti nėra.

Netenkinus reikalavimo dėl Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti išvestinį pareiškėjos skundo reikalavimą – įpareigoti atsakovę priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą, todėl skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos UAB X. Y. skundą atsakovei valstybės įmonei Registrų centrui, trečiajam suinteresuotam asmeniui Nacionalinei mokėjimo agentūrai prie Žemės ūkio ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Laura Bernikienė

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Inga Drąsutavičienė